

Věc C-824/18

Oprava žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

16. ledna 2018

Předkládající soud:

Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

21. listopadu 2018

Stěžovatelé:

A.B. a další

Další účastník řízení:

Krajowa Rada Sądownictwa

Číslo věci C-824/18

Ve Varšavě dne 15. ledna 2019.

Vážené dámy, vážení pánové,

v návaznosti na dopis ze dne 14. ledna 2019, ve kterém jste poukázali na nutnost vyřešit jisté pochybnosti týkající se druhé otázky ve věci C-824/18, podáváme následující vysvětlení.

I. Co se týče navrhovaného nahrazení slov obsažených ve druhé otázce slovy, která jste vyznačili červeně, a sice slovy „istnieje” (je dáno), „przy czym” (avšak) a „a jednocześnie” (zároveň), je třeba tento návrh uznat za odůvodněný, zvláště když se uvedená slova s nahrazovanými slovy významově shodují, což znamená, že nijak nemění podstatu otázky či záměr předkládajícího soudu.

II. Pokud se naproti tomu jedná o problém záporu ve druhé otázce, o překladatelské pochybnosti, které v této souvislosti vyvstávají, a o návrh na jejich řešení takovou formulací druhé otázky *in fine*, která by spočívala ve vložení slov „przy założeniu” (za předpokladu) před část věty začínající slovy „[...]”, a situacja, gdy skład organu Państwa Członkowskiego mającego stać na straży niezależności

sądów i niezawisłości sędziów [...]” („a situace, kdy orgán členského státu, který má dbát na nezávislost soudů a soudců“), a v odstranění záporky „nie“ v poslední části druhé otázky, poukážeme na následující.

Dle našeho názoru nemůže použití záporky v uvedené části věty budit pochybnosti. To platí tím spíše, že se přece nejedná o větu oznamovací, nýbrž tázací, což znamená, že užití záporky v daném kontextu bylo a je relevantní pro obsah otázky.

Ve druhé otázce jako celku i z hlediska specifických problémů v ní nastolených jde mimo jiné o to, zda

„[m]usí být článek 2 ve spojení s čl. 4 odst. 3 třetí větu, čl. 6 odst. 1 SEU ve spojení s čl. 15 odst. 1, článek 20 ve spojení s čl. 21. odst. 1, čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv ve spojení s čl. 2 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2000/78/ES, jakož i čl. 267 třetí pododstavec SFEU vykládány v tom smyslu, že

[...] situace, kdy orgán členského státu, který má dbát na nezávislost soudů a soudců (Státní soudní rada), před nímž je vedeno řízení ohledně výkonu funkce soudce Nejvyššího soudu, je obsazován tím způsobem, že představitelé soudní moci v tomto orgánu jsou voleni zákonodárnou mocí, neporušuje zásadu institucionální rovnováhy?“

S tím spojené pochybnosti byly popsány v bodech 24 až 28 odůvodnění usnesení. V bodě 25 jsou přímo popsány pochyby o tom, zda řešení této problematiky přijaté ve vnitrostátním právu „[...] nevede v souvislosti s důsledky vyplývajícími z článku 6 SEU k porušení zásady institucionální rovnováhy [...]“.

Také proto, že věta, k níž se váží překladatelské pochybnosti popsané ve shora uvedeném dopise, není větou oznamovací, nýbrž větou, v níž je formulována otázka ve vztahu k pochybnostem o hrozícím narušení institucionální rovnováhy, nelze ji doplnit Vámi navrhovaným způsobem pomocí slov „przy założeniu“ (za předpokladu). Ve druhé otázce totiž nejsou formulovány (navrhované) předpoklady; naopak, v souvislosti s popsanými právními řešeními a s nimi spojenými pochybnostmi je formulována otázka týkající se mimo jiné toho, zda „[...] situace, kdy orgán členského státu, který má dbát na nezávislost soudů a soudců (Státní soudní rada), před nímž je vedeno řízení ohledně výkonu funkce soudce Nejvyššího soudu, je obsazován tím způsobem, že představitelé soudní moci v tomto orgánu jsou voleni zákonodárnou mocí, neporušuje zásadu institucionální rovnováhy?“

III. Doufáme, že námi podané vysvětlení je jasné, srozumitelné a dostačující.